

قراردادهای تجاری-مالی بانک‌های سیاستی چینی و دولت‌ها، دولت میزبان موظف می‌شود از طریق فروش منابع طبیعی کشور خود مبلغ وام دریافتی را از راه فروش روزانه منابع طبیعی کشور خود پرداخت کند. به عبارت دیگر قرارداد وام بانک‌های سیاستی چینی به «وام برای کالا» مشهورند

زیادی در مدیریت پیش‌آمد؛
۲. اعتماد بین مدیران چینی و ایتالیایی وجود نداشت؛
۳. مدیران چینی نسبت به مدیران ایتالیایی احساس تعهد بیشتری برای موفقیت شرکت نشان می‌دادند؛
۴. مدیران چینی با مدیران ایتالیایی در موضوع هزینه‌ها برای امور تبلیغاتی شرکت و ارائه خدمات بعد از فروش به مشتریان با هم اختلافات فاحش داشتند. مدیران چینی این هزینه‌ها را هدر رفتن منابع مالی شرکت می‌پنداشتند و مخالف آن بودند؛
۵. سیستم حسابداری شرکت ایتالیایی با سیستم حسابداری شرکت مادر در چین تفاوت داشت و مشکلات زیادی را در کنترل مالی پیش‌آورد؛
۶. لازم است در صورتی که بنگاه ایرانی یا دولت ایران قصد دریافت وام از بانکی در چین دارد، قرارداد ارزی فردایی برای خرید یوان بنویسد. مطابق این نوع قرارداد نرخ ارز برای وجه پرداختی در آینده در زمان نوشتن قرارداد تعیین می‌شود. در تاریخ پرداخت مبلغ بدون توجه به نرخ ارز یوان-ریال در بازار آن روز- قیمت ریالی یوان که در قرارداد ذکر شده است پرداخت می‌شود. با توجه به بحران ارزی ریال، در دست داشتن چنین قراردادی ضروری و لازم است.
دولت مرکزی چین در نشست چهارم ماه مارس ۲۰۲۰، هفت «زیرساخت نوین» را به عنوان نکات تمرکز نسل آینده توسعه معرفی نمود. بنگاه‌های ایرانی می‌توانند از بنگاه‌های چینی فناوری‌های نوین در این زیرساخت‌ها را بیاموزند. این زیر ساخت‌ها عبارتند از:
۱. مرکز آمار اینترنت.
۲. شبکه توزیع برق برای خودروهای الکتریکی؛
۳. شبکه 5G اینترنت؛
۴. اینترنت صنعتی که از سیستم اینترنتی برای تولیدات صنعتی پیشرفته استفاده می‌کند؛
۵. سیستم ترابری بین شهری و سیستم راه‌آهن داخل شهری؛
۶. هوش مصنوعی
۷. ولتاژ فوق‌العاده بالا
علاوه بر مطالب ذکر شده در بالا پیشنهادات زیر نیز ارائه می‌شود.
برای به دست‌آوری حداکثر مزایا و انعطاف‌پذیری هر چه بیشتر در سرمایه‌گذاری برای توسعه زیرساخت‌ها، لازم است که دولت ایران قراردادهای دولت-دولت یا دولت

چین به عوض قرارداد بانک چینی-بنگه‌های خصوصی ایرانی امضا نماید.
برای خرید ماشین‌آلات ساخت چین که شرطی برای دریافت وام است لازم است که در قرارداد ایران -چین نوشته شود که بنگاه‌های صادرکننده ماشین‌آلات به ایران، فناوری را که در تولید ماشین‌آلات استفاده کرده‌اند در اختیار دولت ایران قرار دهند. این سیاست بخش مهمی از سیاست صنعتی که امروزه در چین اجرا می‌شود می‌باشد.
در رابطه با طرح‌های سرمایه‌گذاری خاصی ممکن است قراردادهایی که به «گزینه‌های واقعی» [۹] معروفند و به دارنده «گزینه واقعی» اجازه می‌دهد که طرح توافق شده را گسترش دهد، به تأخیر اندازد و یا کاملاً ملغی کند.
عملکرد کشورهای که «وام برای کالا» از چین دریافت کرده‌اند نشان داده است که بسیاری از آن کشورها مبالغ هنگفتی به بانک‌های چینی مقروض می‌شوند.
برای جلوگیری از چنین واقعه‌ای در ایران و برای پرداخت وام به بانک‌های چینی در حداقل زمان لازم است که سرمایه‌گذاری‌ها در ایران بر اساس نرخ بازدهی مثبت و بالا انجام گیرد و منابع دریافت مالیات و یا درآمد مستمر از طریق این سرمایه‌گذاری‌ها برای دولت ایران به وجود آید. واضح است که بررسی ارزش اقتصادی طرح‌های سرمایه‌گذاری محتاج مطالعات کارشناسانه است. انجام چنین بررسی‌هایی خارج از چهارچوب این مقاله کوتاه است.

• پی‌نوشت

- [1] Wen Jiabao.
- [2] The Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB).
- [3] China Development Bank.
- [4] Export-Import Bank of China.
- [5] Credit risk.
- [6] Sovereign risk.
- [7] برای توضیحات بیشتر درباره این سرمایه‌گذاری‌ها به کتاب زیر رجوع فرمایید.
Soofi, A. and Y. Zhang , Global Mergers and Acquisitions: Combining Companies Across Borders, Vol. II, Second Edition, N.Y.: Business Expert Press, 2018.
- [8] Due diligence.
- [9] Real options to expand, delay, or abandon.